



โปรตีนเป็นสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย ในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่ทั้งประเทศไทย พบว่ามีประชาชนจำนวนไม่น้อยที่ประสบกับภาวะทุพโภชนาการ เนื่องจากได้รับสารอาหารโปรตีนไม่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย สาเหตุหลักของการขาดโปรตีนนั้น เนื่องมาจากความยากจนไม่สามารถซื้อเนื้อสัตว์ ซึ่งมีราคาแพงมาบริโภคได้ จึงต้องหันมาบริโภคโปรตีนจากพืชแทน เนื่องจากมีราคาถูกและสามารถหาได้ในท้องตลาด

แหล่งโปรตีนจากพืชที่ใช้เป็นอาหารอาจได้จาก ถั่วเหลือง เช่น ข้าวเจ้า ข้าวสาลี ข้าวโพด หรือพืชตระกูลถั่ว เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเชีย แต่พบว่าในพืชบางชนิดมีสารต้านโภชนาการ (Antinutritive factor) อุดมด้วย

ในปี 1912 Osborne และ Mendel รายงานว่า หนูที่เลี้ยงด้วยถั่วเหลืองคิดจะไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร และต่อมาในปี 1917 Osborne และ Mendel ได้พบว่าการให้ความร้อนสามารถเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการของถั่วเหลืองได้ (Osborne และ Mendel, 1917)

ในปี 1947 Kunitz ได้แยกส่วนของโปรตีนในถั่วเหลือง ที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญเติบโตออกมานำรูปผลึก หลังจากนั้นมีผู้ศึกษาคุณสมบัติและโครงสร้างของสารตั้งกล่าวและทราบว่าเป็นสารยับยั้งเอนไซม์ทริบซิน (Trypsin inhibitor) ซึ่งสามารถยับยั้งการย่อยโปรตีนและมีผลกระทบต่อการดูดซึมของกรดอะมิโนในร่างกาย (Krogdahl และ Holm, 1979)

จากการศึกษาต่อมาพบว่าโครงสร้างของสารยับยั้งเอนไซม์ทริบซินจะประกอบด้วยกรดอะมิโนเรียงต่อกันเป็นแพล็ตแบบเบบี้เก็ต และมีพันธะไซด์ไไฟด์ซึ่งระบุว่ากรดอะมิโนที่มี

กามะกันเป็นส่วนประกอบได้แก่ กรดอะมิโนชีสทีน (Cystine) (Odani และ Ikenaka, 1972) และพบว่าพันธุ์ไคซัลไฟฟ์นี้เองจะถูกทำลายเมื่อได้รับความร้อน ซึ่งจะทำให้สารยับยั้งเอนไซม์ทริบอินหมุดก็อกลิงได้ (Kakade และคณะ, 1974)

การปรุงอาหารโดยใช้ความร้อนจึงมีส่วนช่วยลดปริมาณสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอิน (Collins และ Beaty, 1980) และปริมาณสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอินที่ลดลงจะขึ้นกับอุณหภูมิ ระยะเวลาของการให้ความร้อน และระดับความชื้นระหว่างการให้ความร้อน (Albrecht และคณะ, 1966)

นอกจากนี้ได้มีผู้ทำการสกัดโปรดตินจากใบและ เมล็ดพืชบางชนิด พบว่าการสกัดโปรดติน โดยวิธีต่างๆ กัน เช่น การสกัดด้วยความร้อน การปรับพีเอช และการสกัดด้วยแคลเซียมซัลเฟต จะมีผลต่อสารค้านคุณค่าทางโภชนาการ รวมทั้งสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอินด้วย (ชุตินาล้อคระกำเน็ท, 2533)

ปัจจุบันมีการนำเอาพืชมาใช้เป็นแหล่งโปรดตินทดแทนเนื้อสัตว์ เพราะมีราคาถูก และสามารถนำไปรีโภคได้ง่าย แต่เนื่องจากนิพัชบางชนิดอาจมีสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอิน และการปรุงอาหารอาจช่วยลดปริมาณสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอินได้ ดังนั้นการศึกษาถึงผลของวิธีการปรุงอาหารต่อปริมาณสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอิน จึงอาจนำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริโภคในการบริโภคโปรดตินจากพืชอย่างมีคุณค่า และ เนื่องจากถ้า เหลือง เป็นแหล่งโปรดตินที่ใช้กันมาก ซึ่งได้มีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น น้ำเต้าหู้ เต้าหู้ เต้าวยำ และพ่องเต้าหู้ เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาถึงผลของการแปรรูปต่างๆ เหลือง เป็นผลิตภัณฑ์ต่อปริมาณสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอิน จึง เป็นสิ่งที่น่าสนใจและอาจช่วยให้ผู้บริโภคได้รับโปรดตินจากพืช อาย่างมีคุณค่ายิ่งขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีจุดมุ่งหมายด้วยกัน 3 ประการคือ

- เพื่อทราบปริมาณสารยับยั้ง เอนไซม์ทริบอินในพืชที่ใช้เป็นอาหารบางชนิด

2. เพื่อศึกษาถึงผลของวิธีการปรุงอาหารต่อปริมาณสารยับยั้ง เอ็นไซม์ทรีบชินาน
พีซบางชนิด เมื่อใช้อุณหภูมิ ระยะเวลา และความชื้นต่างๆ กัน
3. เพื่อศึกษาถึงผลของการแปรรูปก้าวเหลืองในรูปแบบต่างๆ ต่อปริมาณสารยับยั้ง
เอ็นไซม์ทรีบชิน

